

นิราศกระช่อง

นิราศกระช่อง เป็นผลงานรวมของนักศึกษา เอก โท ไทย คณะศึกษาศาสตร์ วิชาการประพันธ์ มีอาจารย์ มะเนาะ ยูเด็น และ อาจารย์ เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ให้ความร่วมมือต่อเติมในบางตอน และคิดค้นในฐานะผู้สอน ได้เชื่อมให้เข้าเป็นเรื่องเดียวกัน

วันเนาวิ ยูเด็น

(ต่อจากฉบับที่แล้ว)

ศึกษาศาสตร์สง่างามนามสถาน

เพชรจากตมงามมหาผ้าดำเค็ญ

จะจากรูสมิแลมาแลแล้ว

โอ้อวรุสมิแลแลลอดเส็ด

เสียดายบัวกล้วยจะบานไม่นานนัก

จะลาจากฝากใครให้ประวิง

รูสมิแลแลลับไม่กลับหลัง

ศรีตรังพลวลิ่วไบใจข้มเขา

คิดถึงช่วงชวหลายบแล้ว

ใช้ช้วนผันผ่านการล้นลุ่ม

เคยเห่อเหิมสิทธิ์ศักดิ์อย่างมั่งง่าย

ต่อสู้ไปในนามความชั่วดี

นุกใจยังหวังจิตคิดกาลหน้า

เห็นภาพธงเกียรติศักดิ์โบกหักท่าย

เคยพลาดหวังพลั้งแล้วในแนวชั่ว

อุดมการณ์หน้าทีแต่ขึ้นไป

ตั้งบิวบานบนหาดผางาดเห็น

ใครโชคคักก็จะเด่นเห็นได้เพชร

ล้วนหลากค่าหลายข้อพอเป็นเกร็ด

เชิญเลือกคมโลมเด็ดตามเท็จจริง

ก้านจะหักกลับจะเหี่ยวเป็นเกลียวกลด

ยังเกรงกริ่งกลัวจะไม่เหมือนใจเรา

เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์

ทุกสิ่งยังอยู่กลางความว่างเปล่า

เพิ่มความเศร้าหม่นหมองครองอารมณ์

วนในแนวชั่ววิชาและสม

หลงชนชมความชั่วที่ควม

หงศรายลับสนปน้อยน

ไม่เคยถึงจุดว่าสุดท้าย

จะผันผาให้รู้ถึงจุดหมาย

คงไม่สายหรือกนะจะกลับใจ

จะกลับตัวเคยเลวหลงเหลวไหล

เพื่อสมในปริญญาค่าตอบแทน

ในพันธะชิวทางอาชีพ
ชีวิตครูผู้นำประจำแดน
อุดมการณ์มั่นไม่หวั่นหวาด
เป็นเรือจ้างสร้างความรู้แก่หมู่ชน

ศึกษาศาสตร์ ศาสตร์ใดได้ศึกษา
แต่ศาสตร์รักชกษาให้อาวรณ์
ตะวันไปรยโรยสายคล้ายม่านหมอง
เพื่อชพชนมีบันไศทได้พำนัก

บ้านดอนรักรักใดไม่ไฝรัก
กระซิบอ่อนหวานรักตระหนักเตือน
ดอนรักเอ๋ยเคยมีรักที่ไหน
ถึงต้องทนหม่นหมางจนวางวาย
รดวงไปไม่หวนกลับทวนหลัง
ความในใจใครนะจะได้ยิน
บางปลาหมอหมอยาพอหาได้
ยาน้ำใจให้ฉันนับวันรอ
ทั้งหมอมันหมอมันคั่นว่าขลัง
เพียงเธอแอบแนบข้างไม่ห่างไกล
ทำยาลอดลอรานิราศสรอง
ต้องวิโยคโศกห่างร้างขุนนี้
เพื่อนแพงทองสองศรีไมตรีเหลือ
ลักษณะวคเศราเฝ้าพะวง
เห็นสะพานผ่านข้ามลำคลองใหญ่
ต้องจากไกลใจทุกขทั่วคุณ
ทางคดเคี้ยวเลยวลดรถแล่นลว
คำโบราณท่านย่าจำไม่คลาย

เป็นประทิป์ส่องทางสว่างแสน
คงเป็นแก่นสารชีวิตคน
คงสามารถพานพบประสบผล
จึงอดทนศึกษาไม่อาทร

พรสกร แซ่จิว

เกิดบุญญาเรียนรวิศายุสอน
จึงร้าวรอนหวนหวาดด้วยศาสตรรัก
สาดแสงทองอำไพให้ประจักษ์
เป็นแหล่งหลักแม่หัวทุกครั้งเรือน
วันเนา ดูเด่น

หมายสมัครดวงใจใครจะเหมือน
ว่าอย่าเลือนรักร้างยามห่างกาย
มีรักใครแม้ร้างไปห่างหาย
หรือวนว่ายนำตราอยู่อาจฉ
คิดจะส่งความเรอขี้เกื้อสัน
จึงสู้กินโศกข้านาคาคลอ
ฉนั้นปวดในฤคิมมีหมอ
จึงจะพอแก้โรคที่โศกใจ
หรือจะยงโรคร้ายจนหายได้
หมดโรครภัยทศท้อเพราะหมอดี
ไอรักเอ๋ยเคยครองกลับหมองศรี
ทงเทวเคียงกมลคนดินพง
เป็นหมอเอื่อน้ำใจจนไหลหลง
ไอนางคงเหมือนเราเฝ้าอาตุร
สะพานใจฉนั้นข้างมาร้างสูญ
พาลเพิ่มพูนทุกขให้อยู่ไม่วาย
ใจวามหิววารีรักเธอหักหาย
คตมากมายกว่าใดคตใจคน
ประคิมฐ์ ทองคำปลิว (ยังมีต่อ)